

[Knud Kristensen.]

Medlem jo er en stor Tilhænger af, indtil det Tidspunkt, da Trusterne selv anbefalede et saadant Forslag. Et saadant Hensyn har det ærede Medlem ikke ment det fornødent eller gavnligt at tage. Det er ganske givet, at hvis vi skal vente indtil det Tidspunkt, og disse Organisationer er sikre paa ikke at faa nogen Lov gennemført af den Karakter, forinden de selv giver Tilslutning dertil, saa giver de aldrig Tilslutning dertil, for de finder, at det er der ingen Rimelighed i, og det kan man i og for sig godt forstaa. Derfor er det ogsaa ganske naturligt, at det Udvalg, som det ærede Medlem foreslog nedsat, netop var et Udvalg, hvori Modstanderne ikke alene af dette Forslag, men overhovedet af en Lovgivning af den Karakter, med al Sandsynlighed, man kan næsten sige med Sikkerhed, vilde være i Flertal, saaledes at der slet ikke kom noget ud deraf. Det er for øvrigt i ret god Overensstemmelse med hele det ærede Medlems Stilling lige fra første Færd.

Til Støtte for den Tanke, at Forslagets Hensigt var at undgaa en Afgørelse og forhindre en Lovgivning af den Karakter, tjener ogsaa, at Socialdemokraterne, som ikke lægger Skjul paa, at de er principielle Modstandere af Lovforslaget, gav Tilslutning dertil, og endvidere, at det ærede Medlem Hr. Holstein gav Tilslutning dertil, jeg synes rigtignok med en mærkelig Motivering. Ja, jeg vil egentlig ikke sige, at det var en mærkelig Motivering, men det var en mærkelig *aabenhjertig* Motivering, navnlig fra det ærede Medlem Side, synes jeg. Han sagde, at han var en bestemt Modstander af nogen Ændring i de bestaaende Forhold paa det her omhandlede Omraade, men, sagde han, han kunde principielt give det Munch'ske Forslag sin Tilslutning. Det vil altsaa sige, at dette Forslag efter hans Mening opfyldte det, han ønskede, nemlig at forhindre, at der kom noget ud af denne Sag. Han var principielt enig deri. Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde endvidere, at der var visse Ting i Forslaget, han ikke kunde stemme for, der var visse Enkeltheder, i Udvalgets Sættelse, han ikke kunde billige, og derfor kunde han ikke stemme derfor. Nu taler det ærede Medlem mange Gange om Forvirring og noget i den Retning, naar han omtaler andre og andres Forslag. Jeg synes, at det ærede Medlem i den Situation, han der var i, repræsenterede noget af det mest forvirrede, vi nogen Sinde har set i den

danske Rigsdag. Han stod nemlig op en halv Time før Afstemningen og sagde, at han ikke kunde stemme for det; men da det kom til Afstemning, stemte han for det alligevel. Det er Toppunktet af Forvirring først at motivere sin Afstemning og derefter stemme imod sin egen Motivering en halv Time efter. (*Holstein*: Det har jeg ikke gjort.) Jo, det gjorde det ærede Medlem, det kan han se i Rigsdagstidenden.

Til det ærede Medlem Hr. Axel Dam skal jeg ikke sige mange Ord. Han kunde jo i meget slutte sig til det ærede Medlem Hr. P. Munch; det er mit Indtryk. Derfor kan mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. P. Munch ogsaa i meget gælde som Svar til det ærede Medlem. Det er jo ikke ualmindeligt, at det ærede Medlem staar op og giver det radikale Parti Tilslutning, specielt, tror jeg, jeg tør sige, naar det ærede Medlem Hr. P. Munch er Ordfører. Det ser næsten ud, som om Retsstatspartiet, navnlig naar det ærede Medlem Hr. Axel Dam er Ordfører, optræder som et Slags Korporalskab under det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ledelse. Og det skal de selvfølgelig have Lov til. Men det er noget, der gør, at vi ikke faar saa megen Fidus til deres selvstændige Politik, som vi maaske ellers kunde faa. Det ærede Medlem optraadte, som sagt, ogsaa ved denne Lejlighed i det ærede Medlem Hr. P. Munchs Kølvan. Og det er i og for sig saa meget mærkeligere, som det ærede Medlem i sidste Samling sagde, at dette Forslag ramte lige i Centrum af Retsstatspartiets Program. Nu skulde man tro, at man, naar man saadan bliver ramt lige i Centrum og faar sine hedeste Ønsker opfyldt, selv om der er nogle faa Ting, man kunde ønske anderledes, da indledede en praktisk Forhandling for at faa dette rettet. I Stedet for siger saa det ærede Medlem: Nej, vi vil slet ikke have med det at gøre. Men hvad var det, han sidste Aar ankede over? Det var visse Ting i § 2, som han ikke kunde sympatisere med. Derfor kunde han slet ikke være med til det hele, selv om Princippet i det var godt. Men nu er det blevet rettet, og det ærede Medlem rettede ingen Anke mod § 2 denne Gang. Nu var det noget helt andet. Nu ønskede han, at det skulde ordnes ved Hjælp af Straffeloven. Ja, for mig er det ikke afgørende, enten det staar i Straffeloven eller i en anden Lov, hvis vi i øvrigt kan komme til Rette. Jeg mener nu, at her er Tale baade om Erstatning og om noget, som ikke alene ikke er strafværdigt, men som end ikke kan haandhæves af Domstolene, og derfor er det